

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Καί πάλιν ὁ Σεπτέμβριος... τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια,
Μαλτέζοι καὶ Μανιάτηδες, φωναὶ καὶ κουβαλίδες.
Τὶ πάταγος διαβολικὸς, τί γὰρ κυκεῶνας,
μετοικεσία γίνεται τῆς νέας Βαβυλῶνος,
καὶ τρέχουν ὅλοι σὺν τρελλοὶ καὶ ἀλλάζουν ὅλοι σπῆτι
ὥς ποῦ νὰ πᾶν μὲ καὶ καλὴ μὲς τοῦ Δρομοκαίτη.

☛

Καί πάλιν ὁ Σεπτέμβριος, Μανιάτηδες, Μαλτέζοι,
μ' ἓνα ποδάρι ἔμεινε τοῦ τόδε τοῦ τραπέζι,
τῆς δαίνας τοῦ δυσώπου ἀγγεῖον διαρράγνι,
καὶ ἀνακατεύεται μαζί καὶ ἡ σάλα καὶ ἡ κουζίνα
ποῦ λέε πῶς βλέπει; ἔφαρνα νὰ στίκουν πλάγι πλάγι
τῶν Ἀγγλῶν ἡ Βακτωρία καὶ ἡ Τρελλοκατερίνα.

☛

Καί πάλιν ὁ Σεπτέμβριος... τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια...
Μαλτέζοι καὶ Μανιάτηδες, φωναὶ καὶ κουβαλίδες.
Αὐτὸς τὸ νέο σπῆτι τοῦ ἀκόμη δὲν εἰσέρχεται
καὶ τρέχει ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὁ δόλιος νὰ τὸ εὔρη,
αὐτὸς δὲν θέλει καὶ καλὰ ἀπ' τὸ παλὸ νὰ φύγῃ
καὶ μὲ τὸν νέο κάτοικο σκυλοκαυγᾶς ἀνοίγει.

☛

Σπασίματα, γραμίσματα, φορτώματα, σχοινιά,
καὶ ἐφέτος ὅλοι ἔαλθον καὶ ἀλλάζουν γειτονιά.
Ἰκαί εἰς τὴν τόσῃ τῶγχυσιν, τὴν χάραν καὶ τὸν σάλου
ἡ κόρη χάνει τὴν μαμὰ καὶ ἐκείνη τὸν παπάκη,
καὶ μὲς σὲ τὸ ἀνακάνωμα σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν ἄλλων
κατρακυλᾷ ὁ τέντζερης καὶ εὐρίσκει τὸ καπάκι.

☛

Λουρὸς

ΟΛΙΓΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μολονότι τὸ θέρος κατ' οὐσίαν ἐξέλειπε, διότι ἐσπέρει
τινὲς κινδυνεύουσι νὰ εἶνε ψυχρότεροι τῆς μορφῆς τοῦ κ.
Μιστριώτου, τὰ θερινὰ θέατρα ἐξακολουθοῦσι παρέχοντα
εἰς τοὺς φιλομουσικοὺς θεατὰς, ὅσα δράματα μόνον στόμα-
χος στρουθοκαμήλου, καὶ τινος φίλου μου, δύναται νὰ χω-
νεύσῃ. Δὲν γνωρίζομεν διὰ τοὺς ἄλλους, ὁ κ. Ταβουλάρης
ὁμῶς κατενόησε τὴν ἐποχὴν καὶ ἤρchiσε νὰ δίδῃ τὸν «Περ-
σέα καὶ τὴν... ἀνδρομήδα» τοῦ κ. Ζάνου.

☛

Περὶ τῶν πρωτοτύπων ἔργων τοῦ κ. Ζάνου ἐγράψαμεν
ἄλλοτε, δὲν αἰσθανόμεθα δὲ καὶ πολλὴν ὀρεξιν νὰ ἐπανέλ-
θωμεν καί τοι κατέστη τὸ ζῆλον τῆς Ἑλληνικῆς
σκηνῆς.

☛

Περίεργον!

Ὅλοι φωνασκοῦμεν, ὅτι δὲν ἔχρμεν συγγραφεῖς διὰ τὸ
θέατρον καὶ ἐν τούτοις καθ' ἑκάστην ὁ θίκαρος «Μαίνανδρος»
μᾶς φιλοδορεῖ ἀπὸ ἑνα. Οἱ περισσότεροι τούτων εἶνε κω-
μωδιογράφοι καὶ τιτλοφοροῦνται διὰ τοσούτων κοσμητι-
κῶν ἐπιθέτων, δι' ὧν δὲν ἠξιώθη νὰ τιτλοφορηθῇ οὔτε ὁ
Ἀριστοφάνης, οὔτε ὁ Μολιέρος. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ὀνόματα
συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ μᾶς ἀλλάζουν τὴν πίστη.

☛

Μελαγχολικὴ σκέψις:

Οἷα μεταβολὴ καιρῶν ἐν τῷ φιλελληνισμῷ! Τὸ «Ζήτω
Ἑλλάς!» ἦτο ἄλλοτε ἡ ἀρεϊμάνιος καὶ ἐνθουσιώδης

κραυγὴ τοῦ Βύρωνος, τοῦ Βερνζέρου, τοῦ Σάντα Ρόζα.
Τώρα εἶνε ἀπλὴ κωμωδία τοῦ κ. Λατσάλλ, παριστανομένη
ἐν Φαλήρῳ!

☛

Καὶ περὶ Κωστάκη τίποτε;

Τὸ θέατρον τοῦ μεταβλήθη ἀπὸ λαϊκὸν εἰς νὰ γίνῃ,
ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, ἑλληνικόν· δὲν ἀκούονται πλέον αἱ
χυδαῖαι εὐφρολογίαι καὶ τὸ παραπέτασμα ἀνερχόμενον
δὲν εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν περὶ τῆς ἐνάργειας τῆς
παρυστάσεως διὰ φρικώδους καὶ παρατεταμένου τριγμοῦ.
Συνεπαίξ ὅλων τούτων τὸ ἀκροατήριον ἠραιώθη ἐπαισθη-
τῶς, διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἠραιώθῃ ἐκ τῆς μεταβολῆς
τοῦ καιροῦ.

Ὁ γιὸς τοῦ κυρίου!

Η ΔΩΡΕΑ

Μὴ δὲν ἐμάθατε τὰ χαριπὰ μαντάτα;
Οἱ Βούλγαροι μᾶς κύνουν καὶ δωρήματα!
ὄχι γουρούνια, ταύρους, ἄλογα βροδάτα,
ἀλλὰ — χαρῆτε ὅλοι — ἀλλὰ χρήματα!!!
Ἔχουν καὶ αὐτοὶ ὁμογενεῖς!... καὶ μὴ ξεχάνῃ
κυνένια σας τὸν καίκατὰ τὸν Μπάμπη-Γιάννη!...

☛

Ἄλλ' ἴσως μ' ἐρωτήσητε μὲ πῶς καὶ ποῦ
ἐσκέφθησαν αὐτοὶ τὰ δικαστήρια;
εἰς τὸ παζάρι τί γυρεύ' ἡ ἀλεπού,
ποῦ τόσῃ τριγυρίζουν μεγαθήρια,
ἤγουν τσακάλια, σκύλοι, κόρακες καὶ λύκοι;
— Εἶνε μεγάλο τὸ ψοφῆμα... δεαθήκη!...

ΝΕΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

(ὑποβάλλονται εἰς τὸν κ. Τρικούπην πρὸς φορολογίαν).

Κατασκευαστὴς ὥρολογίων... ἐκκλησιαστικῶν.
Δαμαστής τοῦ Λέοντος... Πάππα.
Πρόεδρος τῶν Βουλῶν... τοῦ Ὑψίστου.
Καθαριστὴς τῶν κηλίδων... τῆς συνειδήσεως.
Προξενος... παντὸς κακοῦ.
Χορδιστὴς ὀργάνων... δημοσιογραφικῶν.
Βυρσοδέψης τῶν δερμάτων... τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς
Ἄρκτου.

Μαῦρος Τάτος